

EURÓPSKA KOMISIA

V Bruseli 13.7.2011
SEK(2011) 884 v konečnom znení

PRACOVNÝ DOKUMENT ÚTVAROV KOMISIE

SÚHRN POSÚDENIA VPLYVU

Dokument sprevádzajúci

NÁVRH NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

o trhovej politike pre výrobky rybolovu a akvakultúry

{KOM(2011) 416 v konečnom znení}

{SEK(2011) 883 v konečnom znení}

ZHRNUTIE

EÚ je prvým trhom výrobkov rybolovu a akvakultúry na svete – s trhovou hodnotou 55 miliárd euro (alebo 12 miliónov ton). Občania EÚ skonzumujú v priemere 22 kg výrobkov rybolovu a akvakultúry za rok, čo predstavuje 15 % ich príjmu bielkovín. Modely spotreby v jednotlivých členských štátoch sú veľmi odlišné, od takmer 10 kg v niektorých krajinách (hlavne východných) po viac ako 30 kg v iných. Všetky krajiny EÚ však zaznamenávajú nárast spotreby. Vzhľadom na to, že v poslednom desaťročí klesala produkcia v EÚ, podiel sebestačnosti EÚ tiež prudko klesol: z 57 % na 35 %.

Spoločná organizácia trhu (SOT) pre výrobky rybolovu a akvakultúry pôsobí na trhu od roku 1970. Je jedným z pilierov spoločnej rybárskej politiky (SRP). Jej súčasným právnym základom je nariadenie 104/2000, ktoré bolo prijaté v roku 1999. Reforma spoločnej rybárskej politiky, ktorá práve prebieha, poskytuje vynikajúcu príležitosť na preskúmanie a prípadne pozmenenie cieľov a nástrojov trhovej politiky pre výrobky rybolovu a akvakultúry.

Problémy

Od roku 2008 Komisia robí rozsiahle hodnotenia a konzultácie s dvojitým zámerom, na jednej strane hodnotiť výkon existujúceho právneho rámca a rozvíjať trendy trhu EÚ za posledné desaťročie a na druhej vypočítať si názory zainteresovaných strán. Táto správa prezentuje a analyzuje päť hlavných identifikovaných problémových oblastí, ktoré je možné zhrnúť takto:

- naša trhová politika neprispela dostatočne k udržateľnej produkcii;
- trhové postavenie produkcie EÚ sa zhoršilo;
- neboli sme schopní predvídať či zvládať výkyvy trhu;
- náš trhový potenciál je značne nevyužitý;
- vykonávanie trhovej politiky je spomaľované zdĺhavým, príliš komplexným rámcom.

K dnešnému dňu nie sú využívané udržateľným spôsobom mnohé rybné hospodárstva EÚ. Kompenzácie trhu za udržateľné postupy sú zanedbateľné a zároveň neexistujú žiadne trhové sankcie za neudržateľné či potenciálne neudržateľné postupy. Naša trhová politika zlyhala pri zvyšovaní hodnoty stagnujúcich či klesajúcich objemov výroby a ani nepodporuje uplatňovanie osvedčených postupov.

Ponuka EÚ je rôznorodá a zároveň roztrieštená. S ohľadom na klesajúcu produkciu a stále väčšiu globalizáciu trhu jej chýba konkurencieschopnosť a nebola schopná predvídať a zvládať výkyvy trhu ani sa prispôsobiť dopytu z hľadiska predvídateľnosti objemov či kvality a obchodnej úpravy tovaru.

Pod piatimi hlavnými uvedenými problémami leží podskupina ďalších problémov.

Organizáciám výrobcov (OV) v oblasti rybolovného hospodárstva a akvakultúry, ktoré by mohli zohrávať dôležitú úlohu pri každodennom vykonávaní SRP (ak majú správne zosúladené poslanie, zdroje a práva a povinnosti), všeobecne chýbajú zdroje a stimuly, ktoré sú nevyhnutné na efektívne organizovanie výroby a riadenie rybárskych činností, uvádzanie produkcie na trh atď. Okrem toho, ak je väčšia časť odvetvia rybného

hospodárstva roztrieštená, spracovatelia a distribútori majú tendenciu byť sústredení, najmä na strane maloobchodného predaja. Budovanie alebo podpora združovania na strane zásobovania s veľkou pravdepodobnosťou zlepši ekonomickú situáciu rybárov v EÚ. Lepšia organizácia výroby sa zdá byť nevyhnutným predpokladom dobre fungujúcej spolupráce všetkých článkov obchodného reťazca.

Informácie o dopyte trhu, preferenciách zákazníkov, vývojových trendoch a cenotvorbe nie sú bežne dostupné všetkým zúčastneným stranám. Napriek tomu, lepšie pochopenie trhového rozmeru vlastných činností by umožnilo výrobcom v EÚ lepšie usmerniť rybárov k produkcii, ktorá má väčšiu šancu na predaj za rozumnú cenu (platí tu zlaté pravidlo, že ryba, ktorá sa s veľkou pravdepodobnosťou nepredá, by mala ostať vo vode). To znamená lepšie plánovanie ponuky a predaja – inými slovami, aktívne rozhodovanie o tom, aký druh produktu predávať a kde ho predávať.

Tvorcovia politiky tiež potrebujú informácie o pozadí – rovnako ako včasné varovanie o možnej kríze na trhu – na vytváranie politiky.

V súčasnej stave nie je nadmerné lovenie populácií či mŕňanie verejných prostriedkov na ničenie rýb ospravedliteľné; tzv. „sťahovanie“ produktov rybného hospodárstva z trhu by sa malo zrušiť. Vplyv intervenčných mechanizmov na stabilitu trhu je rovnako slabý a týka sa len zopár prístavov a niektorých malých pelagických druhov.

Je to spôsobené tým, že intervencie na trhu môžu pomôcť príznakom náhleho poklesu cien, ale nikdy nezasiahnu príčinu problému. Rybné hospodárstvo však bezpochyby ostáva neistou a riskantnou ekonomickou činnosťou; prispôbenie času a objemu úlovkov potrebám konkrétneho trhu v danom okamihu bude vždy predstavovať výzvu. Každá rozumná trhová politika musí zohľadňovať tento zásadný problém a zahŕňať aspoň súvisiace riziká pre rybárov.

Obchodné normy EÚ, ktoré stanovujú štandardné obchodné vlastnosti, sú dôležité na hladké fungovanie vnútorného trhu EÚ s rybami. Vypracované hodnotenie a táto správa spoločne analyzujú to, v akom rozsahu by mali byť revidované súčasné spoločné obchodné normy.

Informácie pre spotrebiteľov sú kľúčovou zložkou organizácie trhu, jednak z dôvodu širokej súčasnej ponuky rýb a morských plodov na pultoch a jednak preto, že ľudia sú stále viac a viac oboznámení s problematikou životného prostredia a žiadajú, aby mohli pri nákupe robiť informované rozhodnutia. Je táto ryba čerstvá alebo rozmrazená? Kde presne bola ulovená? Bola ulovená alebo odchovaná udržateľným spôsobom alebo obchodovaná spravodlivo? Spotrebiteľia majú právo získať spoľahlivé informácie o tom, čo nakupujú, zo štítka na výrobku.

Rastúca spotreba v celej EÚ nakoniec prináša konkrétne ekonomické príležitosti pre výrobcov v EÚ aj tretích krajinách.

Právo EÚ konať

Podľa článku 3 ods. 1d Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), Európska únia má výlučné právomoci v oblasti ochrany morských biologických zdrojov v rámci SRP. Článok 4 ods. 2 písm. d ZFEÚ stanovuje, že EÚ má zdieľané právomoci pre ostatné zložky

SRP. Tieto ustanovenia určujú rozsah činnosti z hľadiska toho, čo je potrebné riešiť na úrovni EÚ, a aký priestor na konanie ostáva členskému štátu. Majú tiež vplyv na podobu opatrení EÚ z hľadiska výberu nástroja. Trhové opatrenia v rámci SOT spadajú do oblasti pôsobnosti článku 4 ods. 2 písm. d ZFEÚ, a preto je nevyhnutné, aby sa odôvodnili opatrenia s ohľadom na zásadu subsidiarity.

Zriadenie trhovej politiky na úrovni EÚ je nevyhnutné na vytvorenie vnútorného trhu s výrobkami rybolovu a akvakultúry a zabezpečenie spravodlivej hospodárskej súťaže. V súlade so zásadou subsidiarity by mal mať členský štáty a hospodárske subjekty vysoký stupeň autonómie pri uplatňovaní rôznych mechanizmov týkajúcich sa trhovej politiky.

Vzájomný vzťah s reformou SRP

Hlavným cieľom reformy spoločnej rybárskej politiky je podpora udržateľného riadenia zdrojov rybného hospodárstva v rámci celého ekonomicky životaschopného sektora, ktoré bude následne získavať vyššie právomoci z hľadiska vlastného riadenia. Na dosiahnutie tohto cieľa musíme začať tým, že budeme pomáhať sektoru organizovať sa efektívnejšie.

Zo záverov posúdenia vplyvu SRP vyplýva, že vzhľadom na nové ciele a nástroje SRP bola potrebná ďalekosiahlejšia reforma trhovej politiky: trhovo orientované nástroje by mali prispievať, priamo alebo nepriamo, k splneniu hlavných cieľov SRP.

Na riešenie problémov spojených s nadmerným rybolovom a neudržateľnými postupmi a upustenie od stratégií produkcie len na základne množstva bude nová trhová politika podporovať:

- posilnenie postavenia organizácií výrobcov a ich spoločné riadenie prístupových práv a tiež výrobných a obchodných činností;
- trhové opatrenia, ktoré zvyšujú vyjednávaciu silu výrobcov (v sektore rybného hospodárstva a akvakultúry), zlepšujú predpovedanie, prevenciu a riadenie krízy na trhu a transparentnosť a účinnosť trhu;
- trhové stimuly a kompenzácie za udržateľné postupy; partnerstvo pre udržateľnú produkciu, nákup a spotrebu; certifikáciu (environmentálne značky), propagáciu, informovanie spotrebiteľov;
- ďalšie trhové opatrenia ohľadne odvrhnutého úlovku.

Ciele

Pre každú z vyššie uvedených piatich hlavných problémových oblastí, posúdenie vplyvu vymedzuje konkrétne ciele novej trhovej politiky pre výrobky rybolovu a akvakultúry:

- zvýšenie trhových stimulov na podporu postupov udržateľnej produkcie;
- zlepšenie trhového postavenia produkcie EÚ;

- zlepšenie prepojenia produkcie EÚ a trhu EÚ;
- posilnenie trhového potenciálu výrobkov EÚ;
- podpora lepšieho riadenia a zjednodušenie právneho rámca.

Alternatívy

Na základe urobených hodnotení, názorov zainteresovaných strán, definovaných konkrétnych cieľov a identifikovaných politických nástrojov boli analyzované štyri alternatívy:

- Alternatíva č. 1: zachovanie súčasnej spoločnej organizácie trhu s výrobkami rybolovu a akvakultúry
- Alternatíva č. 2: revízia súčasnej spoločnej organizácie trhu s výrobkami rybolovu a akvakultúry
- Alternatíva č. 3: zlepšenie trhovej politiky pre výrobky rybolovu a akvakultúry
- Alternatíva č. 4: deregulácia súčasnej spoločnej organizácie trhu s výrobkami rybolovu a akvakultúry

Alternatíva č. 1 znamená, že súčasná SOT ostane nezmenená a bude sa zameriavať predovšetkým na intervencie na trhu na podporu cenovej stability (stiahnutie, prenesenie, súkromné uskladnenie, vyrovnávací príspevok na tuniaka), osobitný colný režim (pozastavenia a kvóty), obchodné normy (čerstvosť a veľkosť) a povinné informácie pre spotrebiteľov (obchodné označenie, spôsob výroby: ulovené v mori, ulovené v sladkej vode alebo odchované; pôvod (oblasť výlovu alebo krajina pôvodu sladkovodných alebo odchovaných výrobkov).

Alternatíva č. 2 redukuje intervenčné mechanizmy na jedinú podporu na skladovanie pre výrobky rybolovu určené na ľudskú spotrebu. Zaoberá sa rozdielmi medzi minimálnym objemom vykládky a predaja. Prináša vyššiu mieru flexibility do revízie colných kvót a autonómneho pozastavenia (každé 3 roky).

Alternatíva č. 3 je rovnaká ako alternatíva č. 2, ale rozširuje právomoci OV a medziodborových organizácií (MO) o ďalšie úlohy a poskytovanie finančnej podpory na čerpanie a realizáciu plánov udržateľnej výroby a predaja. Táto alternatíva tiež zjednodušuje a upravuje rozsah obchodných noriem; vkladá dodržiavanie medzinárodných dohovorov pre riadenie rybného hospodárstva v preferenčnom osobitnom colnom režime; zriaďuje európske monitorovacie stredisko; rozširuje povinné informácie pre spotrebiteľa a ich aplikovanie na všetky výrobky (čerstvé, mrazené, konzervované, spracované). Vytvára rámec na zabezpečenie presnosti a kontroly dobrovoľného značenia.

Alternatíva č. 4: bez SOT. Táto alternatíva ruší celú finančnú podporu (intervenciu a podporu spoločných činností) a všetky osobitné právne nástroje pre výrobky rybolovu a akvakultúry. Žiadne predbežné podmienky pre dovážané výrobky rybolovu a akvakultúry.

Hodnotenie alternatív

Environmentálna udržateľnosť

Alternatíva č. 1 sa naďalej zameriava na riadenie intervenčných mechanizmov; neopravňuje OV na riadenie vlastných rybárskych činností udržateľným spôsobom, ani nezabezpečuje, aby činnosti spojené s akvakultúrou boli vykonávané udržateľným spôsobom.

Potlačenie podpory pre stiahnutie v alternatíve č. 2 bude mať pomerne obmedzený priamy vplyv vzhľadom na malé objemy spojené so stiahnutiami v posledných rokoch. Stále však vysiela silný politický signál, že je potrebné lepšie predvídať dopyt a odbyt na trhu.

Alternatíva č. 3: Rozširovanie právomocí OV v oblasti spoločného riadenia, monitorovania a kontroly rybolovných možností pridelených členskými štátmi (vrátane jednotlivých rybolovných práv a rybolovného úsilia vlastných členov) by výrazne zlepšilo udržateľnosť rybolovného sektora EÚ. Prístup spotrebiteľov k presnejším informáciám o všetkých výrobkoch bez ohľadu na ich obchodnú úpravu, značne rozšíri vedomosti o výrobkoch rybolovu a akvakultúry. Spotrebiteľom to pomôže robiť lepšie, informované rozhodnutia a v konečnom dôsledku podporí zodpovednú spotrebu.

Nedostatok podpory pre OV v alternatíve č. 4 by mal negatívny vplyv na spoluprácu OV pri zavádzaní udržateľných rybárskych postupov. Zároveň by obmedzoval riadiace úsilie, ktoré OV v súčasnosti vynakladá. Hoci v EÚ rastú súkromné iniciatívy smerujúce k udržateľnému zaisteniu dodávok a spotreby, tento nový vývoj na trhu ešte potrebuje rásť a budovať si vlastnú dôveryhodnosť a istotu.

Ekonomická udržateľnosť

Pridaná hodnota v alternatíve č. 1 musí ostať obmedzená z hľadiska možnosti využívania intervenčných mechanizmov. Je nepravdepodobné, aby OV poskytovali svojim členom ďalšie služby, najmä na lepšie prepojenie vlastnej produkcie s potrebami trhu a zvyšovanie hodnoty vlastných výrobkov.

Z hľadiska vplyvu alternatívy č. 2 na ceny pri prvom predaji je pravdepodobné, že výrobcovia ostanú prijímateľmi ceny, až kým sa nenaučia účinne spájať svoju ponuku a lepšie podporovať svoje produkty.

Z hľadiska alternatívy č. 3, referenčné porovnanie so sektorom ovocia a zeleniny ukazuje jasný vzťah medzi úrovňou štruktúry produkcie, cenovou stabilitou a pridanou hodnotou. Plánovanie a koncentrácia ponuky by preto mali viesť k väčšej stabilite cien pri prvom predaji. Primerané vedomosti o trhu by mali posilniť trhové postavenie a schopnosť predvídať vývojové trendy a krízy trhu. Väčšia vyjednávací sila výrobcov by mala viesť k vyrovnanému rozloženiu pridanej hodnoty. Presnejšie informácie pre spotrebiteľa o pôvode (napr. populácia, podoblasť FAO, vytýčené námorné priestory, ako je Biskajský záliv, Lamanšský prieliv atď.) podporia miestny nákup a orientáciu na udržateľnú spotrebu. Malé flotily by mohli byť schopné predávať svoju produkciu lepšie; a dôvera spotrebiteľov by sa mohla obnoviť alebo udržať. Rozšírenie informačných požiadaviek na spracované výrobky by tiež naplnilo očakávania spotrebiteľov a pomohlo zabrániť podvodom.

Odstránenie nástrojov trhovej politiky podľa alternatívy č. 4 by odobrало motiváciu na štruktúrovanie sektora. Oslabilo by vyjednávaciu silu výrobcov a obmedzilo ich schopnosť

prispôbiť ponuku dopytu (atomizovaná ponuka, nedostatočná koordinácia výrobcov). Dobrovoľné poskytovanie informácií spotrebiteľom je uskutočniteľná vzhľadom na záväzky prevádzkovateľov k udržateľnej produkcii. Nesplní však cieľ lepšie informovať spotrebiteľov v EÚ a rozšíriť ich vedomosti o výrobkoch rybolovu a akvakultúry. Boli pozorované prípady, kedy krivé obvinenia z ohľaduplnosti k životnému prostrediu zavádzali alebo zmiatli spotrebiteľov, čo podkopáva akékoľvek pokusy o obnovenie imidžu sektora.

Sociálna udržateľnosť

Vplyv alternatív č. 1 a 2 na príjem ostane veľmi nízky, na jednej strane preto, že tieto alternatívy sa zaoberajú len prípadmi, kedy je potrebné zabrániť poklesu cien, a na druhej strane, že intenzita pomoci je veľmi nízka (0,2 % hodnoty produkcie EÚ).

V rámci alternatívy č. 3 sa očakáva, že zlepšenie štruktúry výrobných stránok zlepší očakávanie krízy a zvýši pridanú hodnotu prostredníctvom diverzifikácie obchodných stratégií. To by malo podporiť úroveň zamestnanosti a príjmov.

Je pravdepodobné, že odstránenie trhových nástrojov v rámci alternatívy č. 4 bude mať vplyv na niektoré sektory (malé pelagické konzervárne), ktoré by sa mohli premiestniť mimo EÚ. V týchto prípadoch by mohol byť vplyv na zamestnanosť a príjmy značný na miestnej úrovni.

Porovnanie alternatív

Na základe hodnotených vplyvov a identifikovaných rizík sú alternatívy porovnané so základným scenárom (status quo) z hľadiska účinnosti a efektivity vo vzťahu k cieľom a z hľadiska súdržnosti so všeobecnými cieľmi EÚ (najmä cieľmi SRP ale i ďalšími prierezovými otázkami). Zhrnutie je takéto:

Alternatíva č. 1, alebo status quo, bola podobne hodnotená a ohodnotená ako čiastočne neúčinná a príliš zložitá na splnenie súčasných cieľov. Hlavným stredobodom pozornosti SOT bola až doteraz cenová stabilita prostredníctvom intervencií na trhu. Ukázalo sa, že má malý vplyv a slabé výsledky; rieši symptómy a nie skutočné príčiny, vysiela zlé politické signály a subjektom prenecháva malé alebo žiadne zodpovednosti. Dnes, 12 rokov po jej prijatí, súčasná SOT sa ukazuje ako nevhodná pre výzvy trhu EÚ. Povedie k ešte väčšej neúčinnosti reformovanej SRP a prípadne spôsobí rozpor s jej základnými cieľmi.

Alternatíva č. 2 sa zameriava na odstránenie hlavných nedostatkov súčasnej SOT, tým že navrhuje úpravy a zjednodušenia, ktoré by mohli zlepšiť jej fungovanie. Význam hlavných cieľov reformy SRP by však ostal sporný.

Alternatíva č. 4 by úplne odstránila trhovú politiku EÚ. Je pravdou, že sa posilnil trh riadený vývojom a stimuly smerom k udržateľnosti; záväzky spracovateľov a maloobchodníkov spolu s rastúcim tlakom mimovládnych organizácií a občianskej spoločnosti na získavanie udržateľných výrobkov by nás mali priblížiť k našim cieľom v oblasti ochrany životného prostredia. Hlavné identifikované problémy, konkrétne zložitý a roztrieštený sektor dodávok v EÚ a riziká zavádzajúcich alebo mätúcich informácií pre spotrebiteľov, boli riešené len čiastočne. V skutočnosti, odvetvie preberie väčšiu zodpovednosť za riadenie svojich činností, ale nedostatočná podpora štruktúry vlastnej produkcie a sprievodné opatrenia trhu by boli v rozpore s cieľom reformy podporovať

trhové nástroje (namiesto drahých štrukturálnych opatrení) a pomohli organizáciám výrobcov zlepšiť odbyt vlastných výrobkov.

Alternatíva č. 3 navrhuje posilnenie trhovej politiky, tak aby sprevádzala sektor rybného hospodárstva a akvakultúry a zároveň ho posúvala smerom k postupom udržateľnej produkcie. Veľa je môže urobiť z hľadiska organizácie a predaja na zvýšenie predvídateľnosti dodávok a zníženie nákladov na transakcie. Táto alternatíva kladie dôraz na úlohu každej jednej zúčastnenej strany pri podpore udržateľných postupov.

V rámci tejto alternatívy by boli štruktúra a cieľ novej trhovej politiky oveľa širšie a odvážnejšie:

- Ruší sa niekoľko nástrojov, najmä mechanizmy intervencií na trhu. Z toho vyplýva silné politické poslanstvo a obrovské zjednodušenie.
- Niektoré prvky, ako sú obchodné normy a osobitná tarifná politika, ostávajú, ale sú pružnejšie; zavádzajú sa ďalšie ciele (na podporu rozvoja vzdialeného predaja alebo elektronického obchodovania, spravodlivé podmienky atď.).
- Dôraz je kladený na ďalšie prvky: Sektor je reorganizovaný a kladie väčší dôraz na schopnosť výrobcov riadiť vlastnú produkciu a predávať vlastné výrobky; predpokladá sa zjednodušená jediná podpora na skladovanie (produkcia na sklad, spracovanie a znova uvedená na trh), informácie pre spotrebiteľov sú značne rozšírené z hľadiska rozsahu a obsahu.
- Jedným z nových prvkov je monitorovacie stredisko EÚ.

Zo záveru posúdenia vplyvu reformy SRP vyplýva, že je potrebná ďalekosiahla reforma trhovej politiky, ktorá by celkovo posilnila úlohu producenta a medziodborových organizácií a obchodné opatrenia. Týmto sa posilnia ciele reformy v oblasti ekonomickej udržateľnosti a zároveň podporí environmentálna udržateľnosť. Trhová politika by mala orientovať výrobné činnosti na oblasti, kde sú dobré trhové podmienky, a kde existuje trh pre výrobky rybolovu a akvakultúry.

Trhová politika by mala prispieť k rastu pridanej hodnoty výrobkov rybolovu a akvakultúry v kontexte, kde je finančná podpora vzdialená od flotily (najmä z hľadiska odpadu a dočasného zastavenia), v prospech inteligentných, ekologických, inovačných a trhovo orientovaných riešení pre sektor rybného hospodárstva a akvakultúry. Konkrétnejšie, niektoré stránky reformy trhu musia sprevádzať a podporovať vykonávanie novej SRP:

- Rozširovanie právomocí OV pri zabezpečovaní riadenia, uplatňovania pravidiel a kontroly rybárskych činností vlastných členov.
- Trhové prevoditeľné rybolovné podiely (PRP) umožňujú rybárskemu priemyslu prispôbiť kapacitu flotíl dostupným morským zdrojom bez potreby verejného zákroku; OV by mohli byť zodpovedné za kolektívne riadenie TRP.
- Trhové opatrenia, ktoré sprevádzajú aktívnu politiku povinnej vykládky všetkých úlovkov populácií podliehajúcich obmedzeniam výlovu, musia byť presne vymedzené a môžu byť vykonávané prostredníctvom OV.

- Pridať hodnotu selektívnejším a udržateľným výrobným činnostiam a odkloniť sa od stratégie založenej na objeme pomocou zlepšenia plánovania produkcie a predaja na strane OV a zohrávania aktívnejšej úlohy na strane spotrebiteľov v EÚ pri robení informovaných rozhodnutí.

Rozdiely v distribučných vplyvoch jednotlivých oblastí či geografických oblastí sú veľmi obmedzené z dôvodu úplne jednotného prístupu OV k finančným nástrojom a všetkým pravidlám.

Široké spektrum zúčastnených strán bude v značnej miere ťažiť z alternatívy č. 3. Zvýšenie zodpovedností a zdrojov OV prinesie nové podnikateľské príležitosti pre výrobcov výrobkov rybolovu a akvakultúry, ktorí budú považovať členstvo za atraktívnejšie. Nová tarifná politika zlepší predvídateľnosť dodávok surovín a umožní spracovateľom lepšie predpovedať vlastné činnosti. Celý sektor bude lepšie koordinovaný a nabádaný, aby spustil iniciatívy spoločného záujmu, najmä na podporu udržateľného rybolovu. Spotrebiteľia budú môcť robiť lepšie informované rozhodnutia vďaka lepšiemu a presnejšiemu značeniu výrobkov rybolovu a akvakultúry. Zjednodušenie a zníženie administratívnej záťaže bude mať nakoniec pozitívny vplyv na Komisiu, správne orgány členských štátov a hospodárske subjekty.

Z hľadiska analýzy vplyvu, GR MARE podporuje alternatívu č. 3 na vytvorenie rozšírenej trhovej politiky pre výrobky rybolovu a akvakultúry.